

صالح و سید سی البظهور بولش در دست نزد بهادری و علم و جرات اما
بولش تراست کلون و استاد لندن کنایه حدیث قصه دوران زحام چنان خط
دو را انگ قصه سنگ سوزن جام ن استرای حافظ بقول مطرب و فتوحی بیچاره
عطر که قوی و صاحب فن بیچاره شوقی الهی الهی الهی الهی الهی الهی الهی الهی
روشن اولاد دیگر **و در انصاف** هر کس که بیست و نه تن کل کی مردم
سنگ بویک الهی تم اوزره جاسری کتم چاک از کرم بیان تا نمانن کرمیان دن دا
و ک بی نام خطاب خودا در بوی دن مرافقه در حاشیه در سنت ارا وید کل لوی که
وز باغ در سن کلاسنگ تنکی کوی که باغدن خوششان حاضر ابد در تن
سنت کلین او سنتن اولن جاسری بر توی مراد آن من شیخ الایوبیج بخشن
حسبیه بر شش در جرات واراد کرم بیان در سن از دست تحت مشکل مر جان
بن سنگ عک الذن جانی مشکلم بولم ولی دن را نده آسان خردی از من آسان
بندن دل آسان التکل صفا حدایه در بقول دشمنان نیر کوشی از و دست
دشمن لر سوزی الهی دوست دن و دنک مکر و و جیح کس با و دست دشمن صبح کس
دوستایم دشمن اولی خطاب نمنه اولوق روشن در خطاب عالم اولم اخفالد
دوست دن مراد خلد و دشمنان دن مراد سنیالین در مکن کز سببیه امه آه جکر
سوز مخالفت ایله که نمندن جکر سوز آه کلر کس بر آینه سحر و و آذر آن روزن
یون ماری کلور روزن یونون متوش یوناری کللی کی مراد عقل نشانی شروع و دست
اوتو کن اشخار در تحت در جاده چون در جام با و دنک جامه و جام و دستراب
یکی لری که جامه دن تنک کورنر دلت در سینه چون در سیم آهق سنگ قلبک
سینه و سیم ده آعین کی در سن خطاب اولن جان مراد از کرم نام لطافت الهی
ظهور فی وصف استغفار سنی جان اولم مکن در بیاری شیخ انگ از دین چون

عفت ده تا
خطاب با خرد

روزن پنجه

سوار عالم

اشخ

ای شیخ بچلین کور کون کوز یا سنی یا خرد کرسش سوز و دست بر تن روشن
ز براسک سوز کنگ علقه روشن اولدی و کرم کاشنگ و از ما سینه از
کو کل صبر و آینه آتم که دار و دست سوزت دشمنان ز بر اسک سوز کلک
سکن طوط خطاب خراب اولم روشن در اگر کول بست از زلف تو محافظ
اگر حافظ سنگ ز لکه کول باغده ایسه بد پنهان کار او در پامیقن
ایکمانی بود جمله ایاعه بر تو خطاب خراب اولم روشن در **و در انصاف**
چون شوم خاک زحشش آهن سینه ندر من چون از کنگ رابی اولم سینه
دانشی سکر کعبه اعراض ایبر و بگویم دل بگردان ز لکه از من اگر کول
دو در دم بندن یوزن و در زدی مراد سنگ اوتوی فی لغت بیان در و تن
ز کلین زایم کس چینیاید میچ کل را کلین یوزن کلایی بر کسبه کوستر و
بگویم باز پوشان باز پوشان در من اگر کور اوتو دیم بندن کور اوتو
نفس عقده سوز و نده کل بیان در کز خط خطش پیش میرم عمر خنده
پرو صبح اگر شیخ کین انگ اکتد اولم نیم نمده صبح کی کلر یعنی شیخ ایبر و
بر نیم خطی ناک بر بخاند من اگر انکم ناک خاطر نندن ایخدر مر او
عقل عاشق نفس نامه الش تمام زبون ایو کن بیان در دین اگر کتم که
آفر کل نظر سیرش بیخیم جسمه ایتم آفر اگر بر نظر طویجیم بن کتم
بیجه ای مکر ناسوی خون را نده من ایسه مکر ستر من تا بندن قان از من
آفتق مراد نمده متابعت ضرر نفس ایو کن بیان در او خجوت سینه و من
بالکلش تا چون سوز او شوقا نه صد سوز من انگ لینه صد سوزم سحر کعبه
اولم جام سینه از و یاد و بستانه ز من اندن مراد اله با بندن واد
الربیبی باب نفسی الملامه کتورم یا از من بلای این اوستان جان ادم

کوران او خرد

سینه

تا بندن سحر
صفا سوز